

Próvtøkutilfar - yrkingar

Inni í mér er alt ein flókja
mér leingist eftir onkrum, sum eg
íkti sjálv velt, hvat er

Eg kemni okkur...

Vónaði at eg var heppin
men alt gekst ei sum ætlað
Tú eri eg glað um at hava teg hit
tú at tú ert so fitt.

115 Aldan

Ord: Gunnar Hoydal; Lag: Annika Hoydal; Mlt. eget land - SLP 1581

Althó ræddist eg taran í sjónum,
rekanði vöksnur um klettar og brot,
síðani, seðman við örta og yonum,
hefur tú ríkið mitt hjarta á flot.

Tak í meg, tak um minn íva,
nem við meg, nert líki við,
sissa meg, tá eg vil líva,
ós meg, tá eg biði um trú.

Nú ert tú aldan, og eg eri tarin,
dregur meg af tær og rekur meg frá,
eigi teg, eigi teg, tá tú ert farin,
veit at eg missi teg, tá tú ert hjá.

Alt tað sum lokkar, og alt sum vil strygja,
flóðandi, farandi ert tú í mæ,
lyftir meg upp nú og letur meg liggja,
myrkið sum bjargar, og ljósið sum slær.

Ræddist eg sjógvn við myrkið og megi,
visti meg stíga á óryggan veg,
líkjandi leið, men við rekanði gleði,
gangi eg nú. Nú rædist eg teg.

116 Ástarkvæði

Ord: Petur Mohr Dam; Lag: Thomas Michael Smith

Tá hendur vára finnast

og engin okkum sær.

Á, vísu teg, vit ymnast,

og alt í okkum læt.

Tey sussa hær og kynna

um mat og Per og Pól.

Men eydnuln vit spinna

og bygja borg úr sól.

Og brosið titt og bráð
og bivið í tær er,
er himmal mín og skáld,
og eyvnið er verð.

Nú einki eigur sælu
sum stjóna handakin
tá uttan orð og talu
grøt hægsta kensla mín.

117 Átjan

Ord: Tunnas Napoleon Djurhuus; Lag: Hannu Jóhansen; Ung 85

Tú ert enn so dardandi ung

– sum nýbórið vár,

– sum nýbórið vár,

– sum nýbórið vár,

– sum nýbórið vár,

– sum nýbórið vár,

– sum nýbórið vár,

– sum nýbórið vár,

– sum nýbórið vár,

– sum nýbórið vár,

– sum nýbórið vár,

– sum nýbórið vár,

– sum nýbórið vár,

– sum nýbórið vár,

– sum nýbórið vár,

– sum nýbórið vár,

118 Dansur

Hvussu líti vónin enn er
 heð skapar mér eina nýggja verð.
 Við lita logs skapi eg mær
 øgn av tí hvi ið er hjá tær.

Mannahit og gott hjartalag
 kann geva heiminum nýggjan dag.
 Set ljós á hvørja óbátagerð
 mannarætturin homast tá her.

113 Afrodite

Orð og lag: Eyðun Nolsøe · »Mitt land« 8402

^{Dm/C}
 C Eg vildi bara steigja teg
 G E/G# Am
 eg vildi ikki meir

^F
 eg gekk ein túr eg trongdi til

^C
 og kom framvið hjá tær

^{Dm/C}
 C men myrktíð kom brátt yvir meg

^G
 og tók meg í sín fávni

^F
 i vinnunum eg vardi

^{Dm G}
 C at eg teskaði títt navn

^{Em}
 A So um tú bjóðar mær ein heitan munni í kvøld
 C Dm
 við livandi ljósi og tónleiki vit verða ikki køld

Eg fái ei tín kærleika

men ynski mær títt smil

og lærur tá eg vitji teg

sum hóskar til tín stíl

bert nættunur í einsemi

eg hugsi títt um teg

tað er sum hesar kenslurnar

tær vilja køva meg

Men sig mær góða hvat tað er
 ið skilir okkum at
 sum vinir ella elskandi
 hví halda vit uppat

og eru kenslur døgdropar
 sum skygja har tú sært
 ein vøkur sjón sum hvørvur
 tá ið sólir sær á alt

So um tú bjóðar mær ein heitan munni í kvøld
 við livandi ljósi og tónleiki vit verða ikki køld

^{Em}
 A ja, bjóðar tú mær inn í tína insu heitu verð
 E7 F
 kann Afrodite smilast um vit hugna okkum her

^E Dm F G C Dm F G C

114 Aftaná

Orð og lag: Kári Jacobsen · Naljal EK88 ek1

^C
 A Aftaná – tægnin liggur tætt at mær
 F#m/C D7/C
 Ca horvin eru øll andrit nú og láttum

^A
 B Gort at sita soleiðis

^A
 B og minnst aftur á eitt kvøld sum er farið nú

^E
 B Hinsamøll – farið er hvørt menniskja

^C
 A og eg sit starandi og hugsandi

^A
 B Kenslur og tankar nú mæla runt í mær

^C
 G spurningar krevja svar

^C
 E Eg kenni okkurt fer frá mær

^{Dm7}
 Fm sleppur undan, út millum fingarnar

^C
 E Eg royni og eg fanga tað vil

^{Dm7}
 A tá eg veit at tað ikki ber til

^A
 B Hesaferð gjørdist kvøldið øðrvísi

^E
 A eina eg hevði væntað tað

^C
 A Eg var ikki búgvinn til at kenna hesa nýskap

^E
 A Sitt her og fái ikki greiðu á

^C
 A um eg skal flenna ella gráa

18 Eg vildi bara

Lag og orð: Magni Husgaard og Eyðun Klakkstein 2008

1. Eg siti her í kvöld,
hugsi um lötur við tær,
láturin og smílið,
eg hevði teg so nær.
Eg sakni tína rødd
og eygu tíni blá.
Eg gloymdi míni orð,
eg skuldi sagt tey tá.
2. Eg vildi havt teg her hjá mær
og bara sagt tað, sum tað var.
Men nú er tað helst ov seint.
Mær leingist eftir tær.
3. Eg tendri tær eitt ljós.
Kendi teg ikki nóg væl.
Friðurin og tøgnin
og dreyamar uttan tal.
Eg sakni tína rødd
og eygu tíni blá.
Eg gloymdi míni orð,
eg skuldi sagt tey tá.

19 Forelskaður sjónleikari

Lag og orð: Finnur Koba 2002

1. Hey, hey, gev mær ost upp á breyð.
Vit bæði eru í neyð,
tí eingin sær á mær,
at eg eri fallin fyri tær.
2. Kom, kom, set teg á songina,
Nina, nina, nina, tað skal nokk loysa seg,
tí eg, eg elski teg.
Legg bókina frá tær
og kom ein túr við mær.
Summar er, og alt er 'all right',
men tú fært ei at vita mína 'hemmiligheit',
tí í eitt longri tíðarskeið
eri eg gingin á tína kærleiksleið.
Í tvey ár havi eg nú tagt.
Summi halda kanska, at tað er feikt.
Tín sjón er nóg mikið
at nøkta mín tørv samanumtikið,
tí tað er so lætt,
tá man dugir at spæla sjónleik.
3. Sig, sig, hvørjum tú vilt fylgjast við,
tí eg vil vita, vita, vita alt um teg.
Vilt tú hava kaffi ella te?
4. Men, men, vit taka eitt ting í senn.
Nina, nina, nina, tað skal nokk loysa seg,
tí eg, eg elski teg.
Legg bókina frá tær ...
5. Hjartasorg,
tað var alt, sum tú gav.
Tú rýmdi av borg
og rendi meg beint,
rendi meg beint útav.
Legg bókina frá tær ...

Prentaður við loyvi

Tú

Tú, ja tú
vilt tú vera mín í kvöld
vilt tú liva saman við mær
men bert til morgun aftur er

Og tað er tú, ja tú
við stórum klárum eygum
í iva í móti tær
eg seti mína kós

Og eg fevni rundan um teg
leggi hond á lør og bróst
eg merki varrar tínar taka um mín munn
og fingrar finna oman
har kroppar verða eitt
og ferðin hon er byrjað til eitt stað
har eingin hevur verið fyrr

Ja, eg fevni rundan um teg
leggi hond á lør og bróst
eg merki varrar tínar taka um mín munn
og tungan finnur oman
har kroppar verða eitt
og ferðin hon er byrjað til eitt stað
vit ikki hava verið fyrr

Og tað var tú, ja tú
na na na na na na...

G

D7

E^mB^m

C

A7

Herbergið

G

Vit eru heimleysir,

D7

og vit hava ongar pengar

D7

G

renna runt í Havnini

D

sum nakrir ólukku fangar

E^m B^m

C

fólk tey flenna, tá vit koma framvið

G

C

aldrin er tað nakar, sum situr við okkara lið.

A7

G

Vit búgva á Herberginum

E^mB^m

vit hava eina heila madrass í part

G

vit gingu einaferð í skúla

E^mB^m

men har hava vit einki lært

G

vit búgva á Herberginum

E^mB^m

vit hava eitt heilt jogurt í part

G

vit dugdu jú einaferð at arbeiða

E^mB^m

men nú hava vit gloymt alt

D7

G

sum vit hava lært

D7

G

sum vit hava lært.

D7

Her eru grønlendarir
 tað kemur ein nýggjur hvørt ár
 og teir verða genspleysaðir
 tá eggini eru klár, ja ja
 fólk tey flenna, tá tey koma framvið
 aldrin er tað nakar, sum situr við teirra lið.
 Vit búgva á Herberginum ...

Orð og lag: Páll Oddur Rubeksen

Eg liti ljósið gult.
Firvaldssól minn flígv í duld,
set teg so á hendur minar.
Tungur, váttir dagar dýna.
Mai nú kvóður visu sína.
Eg liti ljósið gult.

Eg liti ljósið reytt
gevi lív tí, ið er deytt.
Henti hóp av baldursbráum,
smæru, hvønn og summaráðum.
Lív nú í lötum smáum.
Eg liti ljósið reytt.

Eg liti ljósið grønt,
diupt og kelið, fløskugrønt.
Tendi ljós, tá myfkið sigur
gloymi rúktur elli býður.
Vón, at min spegil lýgur.
Eg liti ljósið grønt.

Eg liti ljósið hvítt.
Úlvatíð, tú krævdi títt.
Keypi russiskar melónir
fyri minar síðstu krónur.
Hoyr Vivaldi spælir tónar.
Eg liti ljósið hvítt.

Eg liti ljósið bjart
liti ljós haf, fyrr var svart
Nú eg havi út at gera.
Veturin so vátan beri.
Hann til terra hongdur verður.
Eg liti ljósið bjart.

42 Kalli katt

Orð: Kari Petersen · Lag: Nils Hausgaard · »Værlendavísur« kpcd9102

^Dgongur tú ein keitur ^Amillum trý og ^Dfímm
^Dkonteynarar øl og brennivín og ^Atimbur skipast inn
^Gso seurt tú gamla kalla katt ^Dhúka á sín stav
^Askoða farna verk sítt endurtøðast ^Dhvønn ein dag

tá gerst hann aftur ungur sum lossaði hann har
fyri hvønn ein breybíta hann knossaði og bar
meðan skip tey stevndu út og onnur stevndu inn
men tað var aldri fólk sum kalli ið sóu vinningin
hann minnst mangan kaffimunn og mangan lítlan
drann

í regni millum konteynararnar vinnir og hann
meðan skip tey stevndu út og onnur stevndu inn
men tað er aldri fólk sum teir ið sígja vinningin
høgr harrar hábersliga lyfta av sín hart
heilisa tær og konuni men aldri kalla katt
tí skip tey stevndu út og onnur stevndu inn
onkrur lyftu aðrar upp um lunningina

ein dagin undir lossing ein stórir kassi dart
og so var eingin tímalønin meir hjá kalla katt.
tað er fjálgt at pensjónerast av at gerast seksfímm
men beiskt at missa farnin tí at árar leggjast inn.

kalli gniðgiar eyguni og starr út á hav
um skanna stund so skal hann sjálvur sína feroð
av stað
summar skútur stevna líka inn í himmalin
og kalli trýr at har fær hann at sígja vinningin

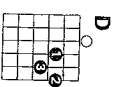
43 Kanska í dag

Orð og lag: Martin Joensen »Kanska í dag«, Vestmenn

^GAlt er so kvírt í dag
^Dvalla eitt ljóð
^{B7}hómast stum skuggar fólk
^Ekánnast so burt
^A

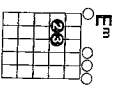
~~Skryggjandi sól á snjó
eldur á is
undandi gangi eg
hvørti so við~~

Maria

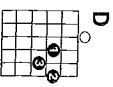
^D
Fyrstu ferð eg sá teg, það var ein sumardag.

^D
Tú kom rennandi ímóti mér so glæð.

^{Em}
Títt langa, myrka hár, í vindinum sum lín.

^D
Og eg minnist, at eg ynskti, tú vart mín.

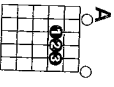
^{Bm}
Og vit hlíðu saman, men berti í stutta tíð.

^A
Eg sveimaði á skyggjum, tú vart so flitt, so blíð.

^{Em}
Men tú vildi líva lívið, tú vildi vera frí.

^D
Og áðrenn eg vissi, vart tú ei longur mín.

^A
Farvæl María, farvæl, og takk fyrir það tú var.

^D
Úr okkum báðum spurdist einki par,

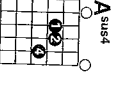

^D
men takk, takk María.

Árini tæy gingu, men eg gloymdi ikki teg.

Og ein dag mótust, aftur tú og eg.

Ein nálarmerktan arm, tú rætti fram og það eitt oyra til mat, sýt mær ikki það.

Eg nevndi teg við navni og gav tær það, tú það.

Tú orkaði ikki at svara, men fór grátandi avstað.

Og í dag áðrenn konsertina fékk eg tæy tungu boð, at tú vart deyð, hví skuldi það enda so?

Farvæl María, farvæl ...

Eg fékk ikki sitið her, eg mátti út.

Regnið fjaldi tárini, og gott var það.

Tí ongin skuldi síggja, at eg grætt.

Það byrjaði í spólini, men tú dugdi ikki högv.
Prísurin var høgur, tú mátti gjalda nógv.
Men María eg vil minnast, teg frá tann sumardag.
Tá tú komst rennandi, ímóti mér so glæð.

Farvæl María, farvæl ...

Orð og lag: Hans-Inge Fagerwik, Einer Olsen færoyskadi
Endurgivið við loyvi frá hövundarum.

Fimm feitar flugur

^C
Eg festi mær fyrst í eitt ball,
so bar eg mitt kjört út í hjall.

^F
Eg fimm feitar flugur sá,
og tær fingu frammaná.

^C
Fimm feitar flugur sá eg í dag.

^{G7}
Fimm feitar flugur fingu eitt slag.

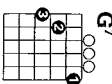
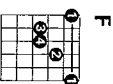
^F
Fimi og styrki völdu teirra deyð.

^C
Fimm feitar flugur komu sær í neyð.

Ein dagin fór Nóa á flót,
men Nóa, denn kreftidiot,
tí hann hevði bara tvær,
og ikki drap hann tær.

Var eg við Nóa tá umborð,
drap eg tær uttan eitt orð,
tí um flugur flúgva vilt,
ja, so verður kjörtíð spilt.

Orð: Gunnleif Thomsen
Lag: trad.

Til Boga og allar nýfóðingar í verðini

5 Skapt av eymlleika
í heitari nátt
tók fræið skapilsí
og í heimsins minsta tryggasta húsi
svav tað
rurað hvørt kvøld
av hjartatónleiki.

10 Fjalt aftan dúnuta húð
lá tað vart móti heimsins harðligu hondum
seig føði sum urtapottur
meðan hendur og hævur varliga
nærkaðust móður brósti.

15 Tigandi liggur nú
hesin heiti menniskjaungi
kreptur saman
hesin góði luktur
henda fløvandi sólstrála.

20 Uttan fyrri vindeygað
hoyrast fet.
Tað er gentan á vøggustovuni
ið fer túr við sínum børnum.
25 Og alt tey síggja.

Bátarnir ið rigga til
konurnar í býnum
likkurnar ið róliga sveima
og so málið á gentuni
5 ið kvikliga dregur börnini til viks
tá ein bilur av slógvi kemur buldrandi framvið.
Eyguni á börnunum eru sum tekoppar
rulla millum húsini
eru sum øgiligar spákonur
10 starandi inn í gátur.

Uttan fyri vindeygað
hoyrast fet tung
ljóðið fortelur hvaðani tey koma.
15 Tað eru fetini frá teimum á skipasmiðjuni
teir sum burtur úr jarni
ganda veldugar skrokkar
sum bæði við álvarsemi og kæti
mála brúgvagnar fínar
20 at sjálvt ælabogin má spennast seg út.
Tað eru teir frá snikkaðavirkinum
menninir ið smíða vindeygu
so sólin kann fløva tínar armar
ið smíða sengur úr frískum træi
25 so tú um næturnar kann droyma
ballaður inn í tryggja dýnu.
Av flakavirkinum koma tey
mødd av stríði og rópum
men undan hondum teirra
30 liggja stakkar av saltfiski
frystirúm full av flaki

so tú fær ein bita
tá búkurin er tómur.

5 Uttan fyri vindeygað
rennur áin
og lurtar tú væl
hoyrist søgan úr teimum stóru fjøllum.
Har búgva fuglarnir
10 tað fjaðurskrýdda sangkórið
sum hvønn morgun
purrrar bóndan út.
Har gongur seyðurin pakkaður í ull
hesar komandi flógvu troyggjur
berini berjalyngurin
15 steinarnir sum føtur tínir
onkuntíð skulu nema.
Og har er vindurin
sum ýlandi fevnir hamrarnar
keldan tann góðvarni grátarin
20 ið tostan sløkkir
há óteljandi spírum

Títt lív søta barn
er ikki ein spurningur
25 men eitt svar ein játtan
dreymurin ið gerst veruleiki
lívið ið ferð eftir ferð vil sigra.